

nuž džešč, dyžli so by ty dwje Ruzy aby dwje Mosy mjeł a był do wječneho Wobhenja czisnenny. A jeli so cze twoje Woko pohorschi, wutorn jo, a cziš jo wot šebe: Ujepe czi je, so ty sjenym Wokom kZewenju nuž džešč, dyžli so by ty wobej Woczi mjeł a był do helškeho Wobhenja czisnenny. Łaječe, so byščeže tych Wolečkich žaneho nesazpili. Pšchetož ja praju wam: Zich Zandželjo we Nebešach widža stajnje to Wobleczo mojego Wotza we Nebešach. Pšchetož cšlowski Ssyn je pšchischol, to sbožne czinicž, šchtož šhubene je.

So Szenje ryczi pšchi Pošletku wot małych Džeczi a jich Zandželow. Wone je tehodla na ton Sšwedžen wustajene, so bychmy Sšladnosž mjeli, wot tajškeho Sšwarnowanja tych lubych Zandželow ryczecž.

Wone pak ma wošebnje dwuje Wotdžjenje. We rjenjej šwari ton Knes šwojich Wuczomnikow Hordosžje dla, so šchizy jedyn pšches druheho bycz ze, a praji, jeli so šebi do nebeskeho Kralejstwa pšchindžžadaju, da nedyrbja woni sa tym štačž, so bychy sa wošofich a wošebnych džerženi byli, ale fak bychy so ponižowacž, a we tym tym Džecžom runi bycz moli. Štaž my na Sšwedžen šw. Jakuba a šw. Bartroma wot teho tež šlyšcheli šmy. My zemy tehodla njek na tym šamym dacž došž bycz, a romadžje ryczecž.

Wot teju dweju Napominanjow teho Knesa Krysťuša,

- I. So jeho Kšchesžjenje nedyrbja nikomu, wošebi mtodemu Ludu, Pohorschenje dawacž.
- II. So so nedyrbja dacž pšches druhich Ludzi Pohorschenje šawecž.

I. Kprjenemu je to wječnje Šškoda, so so tuto Szenje tajkim Ludžom prjedowacž dyrbi, kotšžjo kšutrobi newosnu a šwjeru newopominja. Pšchetož to je ždym krajne Sšlowo, kotrež ton Knes tudy wot Džeczi praji, dyž refne: Łaječe, so byščeže tych Wolečkich žaneho nesazpili; pšchetož ja praju wam: Zich Zandželjo we Nebešach widža stajnje to Wobleczo mojego Wotza we Nebešach.

Wono by do Wolje došž prajene było, dy by won prajit: Woni maju šami šwojich Zandželow. Ale štym czini won to byščeže wele wjazy, dyž praji, czi šami Zandželjo widža teho Wotza Wobleczo we Nebešach. Runje jako by žyt prajicž: Ja porucžu wam ton mlody Lud, so byščeže jon nepohorschowali, ale derje horje czanyli, pšchetož Bohu je wele na nim ležane. Dyž pak jon šazpjecž, a jich šedžby mjecž nochzecze, da mjeječe tola jich Zandželow šedžby, a boječe so jich, a wufcže, dokelž jim czi wulzy Duchojo, kotšž pšched Božim Woblecžom šteja, jeho stajnje šlyšcha a widža, wutrobnje radži šluža, a czinja, šchtož kšich Uješchemu šluži, so byščeže wy tež teho Runja czinili, kiž wy tola wele nišchi šze, a so byščeže jich krobšje nepohorschowali, ale jich šadali, a jim radži šlužili.

Dy bychmy my runje wjazy nemjeli, hacž tuton jenicžki Šchpruch, we kotrymž so Krysťuš šlyšhecž da, fak jara wele Bohu, jeho Wotzej, na mlodym Ludu ležane je, da dyrbeli šebi my tola myšlicž, so bewšchitfimi dobrymi Škutkami žadym wetschi ani šepšchi neje, hacž mlody Lud prawje wotczanyč. Pšchetož šchtu nochžyt to sa wulke džeržecž, tym šamym šlužicž, kotrymž Zandželjo šluža, kotšž stajnje pšched Božim Woblecžom šu? Tehodla dyrbja Nan a Wacž, Wotrocžy a Džowki, Prjedar a Wucžer we Šchuli, a šchizy, kiž smłodeju Gšeledžu czinicž maju, šWutrobu špješchni a hotowi štaškej Ššlužbi bycz a šebi nicžo nedacž wobcžežne bycz, dokelž so czi wulzy nebesy